

legszebbjeit. Mindezen tények azonban egy cseppet sem javítottak helyzetén, mert a cseh hivatalos körök elzárkóztak a magyar színészet helyzetének javításától. Látva a meddő küzdelmet és anyagi erejének teljes kimerülését, 1926-ban elfogadja a szegedi városi tanács megbízását és fájdalmas búcsúzások között elhagyja kedvenc helyét. Szegeden munkájával új életre kelti a válságos szegedi színházat; előadásai fővárosi színvonalra emelkednek. Lankadatlan munkával dolgozik, de bármilyen nagy is az energiája, csődöt mond igyekezete és 1927. februárjában az anyagi követelményeinek eleget tenni nem tudván, a város kezelésébe adja a színházat, amelynek első fundamentumát ő rakta le. Ezzel a tétivel is előbbre vitte a vajudó vidéki színészet ügyét. A szegedi színház művészeti vezetését különböző befolyások érvényesülése miatt otthagyván, 1927. szeptemberétől az Andrássy-uti Színház főrendezője és színésze lett. Számítalan elismerő irata van a háborus működéséből kifolyólag. 1918-ban érdekes röpirata jelent meg Kassán, a »Vidéki színészet újjáépítése« címmel és már itt hangoztatta, hogy a vidéki színházakat olyan felügyelet alá kell helyezni, amely a művészi nivót és az anyagi élet zavartalanságát biztosítja. Mint színésznek legsikerültebb alakításai közé tartoznak a régi klasszikus operettek buffó-szerepei, továbbá Shylock, Lear, Petur bán, »Taifun«-ban Tokeramó, Flambeau, Cigány, a »Trilby«-ben Sven-gali, stb. 1929-ben volt kassai színészeivel és tanítványaival karöltve, nevére elnevezett asztaltársaságot alapított, szegénysorsú színészek támogatása céljából. — Neje: *Biller Irén* (l. o.), operett-primadonna, akitől később elvált. (*Kellér Andor*.)

Faragó (Freund) Rezső, színész, sz. 1881. máj. 12-én, *Pusztadedényben*. Színipályára lépett 1902. ápr. havában. 1920. októberében visszavonult.

Faragó (Fabinyi) Sándor, színész, sz. 1868-ban, *Miskolcon*. Rákosi Szidi iskoláját elvégezve, egy évig a Magyar Színház ösztöndíjas tagja, majd a miskolci színház igazgatója szerződött, ahol öt éven át működött. 1922-ben a Székesfehérvár-Kaposvár színikerület igazgatója. 1928.

április havában lemondott az igazgatásról és Pápán könyvkereskedő lett.

Faragó Sándor, író, hirlapíró, sz. 1899-ben. »Kronika« címmel heti lapot indított, majd a »Színházi Világ«-nak lett munkatársa. Egész fiatalon, huszonegy éves korában Somlár Zsigmonddal és Imre Sándorral megalapította az »Uj Színház« e. irodalmi színházat. A három színházi forradalmár a városligeti Feld-színházat bérelte ki és Gerhard Hauptmann »Téli balladá«-ját mutatta be. A színház három hónapig élt. A kísérlet bukása után F. külföldre ment és bejárta a nagyobb európai városokat. Sokat nyomorgott. Volt filmstatiszta, segédoprator, kórlista, ügynök és színész. Mindent megpróbált. Vége 1922-ben egy pozsonyi ujságnál kapott állást. Itt mint segédszerkesztő működött, innen a »Kassai Napló«-hoz hívták szerkesztőnek. Budapesten Nagy Endre hozta ki első kabarédarabját és azóta tizenkét kabarédarabja került színre különböző színpadokon. 1928. okt. 5-én az Uj Színház bemutatta a »Bérmaszárnya« c. 5 felvonásos tragikomédiáját, nagy sikerrel. Fordítása: »A katona története«, zenésjáték 1 felv. Szövegét írta: F. C. Ramaz. Fordította: Kristóf Károly társaságában, zenéjét szerezte: Stravinszky Igor. Bem. 1929. márc. 28. Városi Színház.

Faragó Sári, színésznő, sz. 1895-ben, *Kaposvárott*.

Faragó Vilmos, színész, sz. 1882-ben, *Lugoson*. A temesvári színiképezdének volt a növendéke, 1898-ban. A tanfolyam elvégzése után lépett színpadra.

Farandole (farandol), provençe-i gyors tánc, 6/8 ütemben.

Farkas. Játék 3 felvonásban, írta Molnár Ferenc. Első előadása 1912. nov. 8-án volt a Magyar Színházban. Szereplők: Dr. Kelemen: Törzs Jenő; Vilma: Gombaszögi Frida; Szabó György: Csor-tos Gyula; titkár: Réthey Lajos. *100-ik* előadása 1913. ápr. 11-én, *150-ik* előadása 1916. máj. 25-én volt. 1912. dec. 23-án »Das Märchen vom Wolff« címen a bécsi Burgtheaterben játszották. 1913. febr. 5-én került színre Münchenben. 1913. nov.